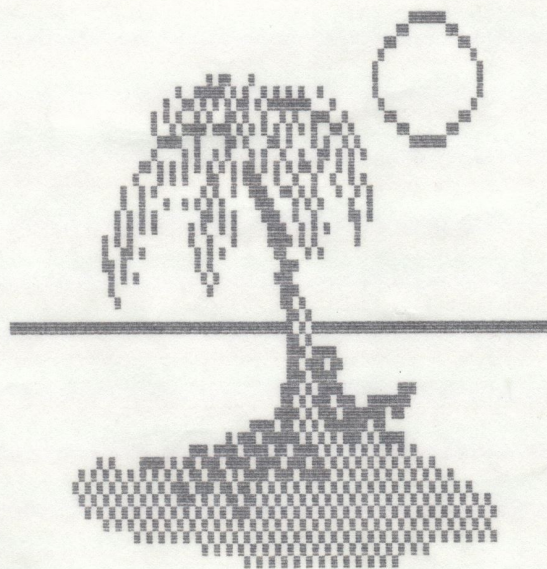

VĚSTNÍK

zpravodajský občasník pro vůdce a rádce
junáckého střediska Moravská Třebová

7-8/1992

28.8.1992
J. & spol.

Úvodník

Prázdninové dvojčíslo Věstníku je (jak také jinak) celé věnováno naší stěžejní letní činnosti - letním táborům. Všechny tři naše tábory se již tradičně konaly na Kvičalce, oddíl z Městečka Trnávky pořádal putovní tábor na Šumavě (zatím nemáme bližší informace).

Přemýšlel jsem o nejlepším úvodu do táborové problematiky a vzpomněl jsem si na jeden svůj dřívější nápad - totiž dát slovo člověku z nepovolanějších, pamětníkovi a prvním vedoucím skautského tábora na Kvičalce - Jožkovi Pivcovi. Jožka mé žádosti ochotně a rychle vyhověl a na následujících stránkách se s vámi ostatními (hlavně těmi mladšími) podělí o své poznatky a vzpomínky týkající se Kvičalky. Je to jen malý pohárek z Jožkovi "studnice" a doufám, že určitě ne poslední...

Jessie

NEADRESNÝ TISKOPIS

Z historie Kvičalky

Od lesnatého hřbetu táhnoucího se od Mor. Třebové až k Jevičku odbočuje za Peklem a předělem "U buku" nižší hřeben a vrcholky Suchý vrch a Spálený vrch. Mezi těmito hřebeny je široké údolí v podobě "U", stále se rozšiřující JV směrem, kde leží obce Ludvíkov a Pacov. Na severním konci, v místě sevření, bývala osada Finkenstein, která po odsunu starousedlých Němců po válce 1939 - 1945, zůstala brzy opuštěna a rozpadala se.

Osadu tvořila hájovna (v místě dnešního tábořiště), po které zůstala jen studna u sauny. Dalším obydlím byla hospoda (kde máme kuchyň a jídelnu); na místě našeho hřiště a dole vedle táborákového kruhu byly chalupy nějakých lesních dělníků. Pod hrází dnešního Bahňáku, kde máme střelnici, stával patrový seník, který měl v přízemí také nějaký byt. Nižší v údolí byla na potůčku hráz, za níž zadržovaná voda vytvořila rybníček, který byl větší než dnešní Bahňák a dalo se na něm jezdit na lodičce.

Celé území od Lanškrouna až po Chornici bylo od XIII. století obydleno německými osadníky přizvanými sem až od Mohanu, aby zkultivovali zdejší oblast plnou močálů a pralesů a téměř neobydlenou. Byl to dost podivný "dar" krále Václava II. rytíři Borešovi z Rýzmburka (měl panství pod Krušnými horami u Duchcova) za válečnou pomoc proti Němcům. Poněvadž Boreš Němce, znal, tak je po vítězném boji nakonec pozval, aby tady tu divočinu dali do

pořádku. Měli s tím z domova své zkušenosti. Splnili to bezvadně, krajinu - Hřebečsko - změnili v bohaté a úrodné území, přijali za svoji domovinu, měli svoji samosprávu a četná privilegia. Proto měla i zmíněná osada německé jméno - "Finkenstein" - tj. "Pěnkavčí skála" - asi dnešní Spálený. Po válce při překládání německých názvů došlo k omylu a místo "Pěnkavov" dostala osada jméno "Kvičalov".

Pěnkava se německy nazývá "die Finke", kdežto kvičala "der Kramtsvogel", což má k Finkensteinu opravdu daleko a ten překladatel ke znalosti německého jazyka taky.

Za starých časů až do druhé války (1939) to bývalo místo velmi oblíbené trebovskými měšťany, kteří sem chodili na nedělní výlety, posilkovali se dobrotami v hospodě, kde kromě dobré domácí kuchyně podávali též mléko, šlehačku, kávu a samozřejmě také pivo (trebovské pivo se vozilo i olomouckému arcibiskupovi), víno a "šňaps" čili kořalku. Mládež se bavila různými hrátkami, kuželkami a střelnicí a zamilované dvojice lodičkováním. - Tak to alespoň bylo nabízeno inzeráty v hřebečských novinách, dnes uložených v muzeu.

Terasy tam tenkrát nebyly, celá osada ležela na stráni nad potůčkem a byla to vlastně veliká zahrada bohatá na ovoce a uzpůsobená pro místní národní slavnosti a setkání.

Hřebečské obyvatelstvo bylo velmi kulturně činné. Pracovaly zde četné spolky, jako divadelní, tělocvičné, politické, němečtí skauti (říkali si Wandervögel - tažní ptáci), a také zpěvacké. A právě zde na Kvičalově se konaly první pěvecké soutěže ve zpěvu pro celé Hřebečsko a přizvané hosty až ze sudetských krajů v Čechách.

"Týden pěvců" 1923 - vedl Valter Hensel, ^{8.9.} nar. 1887 v M. Trebové. Po studiích v Praze a působení na praž. universitě, měl vlastní hud. školu v Dortmundu. Vydal "Pěnkavčí zpěvník", "Zpívající pramen" atd. Zemřel 1956 v Bavorsku.

Po válce, po opuštění osady, stála nejdéle hájovna, dolní seník a prostřední chalupa, byly používány občas pro ubytování lesních brigád. Když se v roce 1968 obnovil skauting a Kvičalka byla vybrána za tábořiště, stál už jen poškozený seník. Z hájovny a dolní chalupy zbyly jen kusy rohových zdí. Rybniček na lodičkování byl již dávno vypuštěný a bez hráze, zarostlý stromy a skoro k nenalezení.

Seník si v r. 1949 zakoupili od lesní správy Vláda Weissar a jeho kamarád Bieberle, tenkrát svobodní mladíci a předělali ho na chatu. Než odešli na vojnu, předali chatu r. 1953 organizaci ČSM v Trnávce. Chata byla pro mládežníky asi příliš vzdálená, proto ji brzy opustili a byla jen občas navštěvována různými trem-píři, až byla v roce 1968 zabrána okupačními vojsky - údajně polskými - čímž pokračovalo její chátrání. Hlavně spodní hrázděné zdívo se silně rozpadalo. Při získání Kvičalky byla jako ruina odkoupena od svazáků zpět za odstupný poplatek 200,- Kčs, čímž se stala junáckým majetkem a později byla rozebrána a přemístěna na nynější místo.

Budování prvního tábořiště 1969 mělo své potíže a nerváky. Byl doporučen a získán - tenkrát jako rarita - soukromý buldozista z Pacova, majitel a obsluhovatel pásového traktoru "Stalinec" 80 HP. Bylo mu podrobně vysvětleno, jak to chceme upravit, kde udělat terasy, co zachovat ze zbytků stavení jako kulisy k táborákům, sklepy hájovny pro uložení zásob, jak nahrnout hráz

k budoucímu rybníčku s upozorněním, že základ je bahnitý. Na nic se neptal a dělal dojem, že mu jsou vykládány zbytečnosti. Budovatelé ho nemohli sledovat, protože museli být v zaměstnání.

Když pan traktorista osaměl, vypil svoji denní dávku alkoholu, zapálil si svůj věčný doutník a svého obra rozjel...

Když zakladatelé po dvou dnech shlédli dílo, zírali na dílo zkázy. Terasy provedené celkem slušně, ale jinak všechny zbytky chalup srovnány se zemí beze zbytku, sklep hájovny zavalen, toužebná hrázka rybníčku nikde, ale traktor zahrabán ve dně budoucího Bahňáku až po pásy. Traktorista byl vytažen pomocí jiného pásáku ze stát. statku a s "díky" z Kvičalky vykázán. Hráz pak vzorně dodělal i s rybníčkem menší buldozer ze školního statku řízený panem Křížkem, jehož syn později na Kvičalce také tábořil.

Byli ovšem i lidé a instituce, které nám přáli. Správce stát. statku v Pacově poslal zedníky s cementem, aby vyzdili dolní studánku, zdánlivě přísný hajný Cibulka (to bylo pravé jméno - dnešní hajný Jiří Šmerák je tak nazýván jen jako přezdívkou pro zachování tradice) poskytl spoustu dřeva, zemědělská škola zapůjčila traktor s vlekem pro veškeré potřeby střediska i tábora na jízdy s materiálem, stavby, sběr železa, dovoz potravin a kufrů a pod. Řezník Tihlařík v M. Třebové dodával v období nedostatku žádané množství prvotřídního masa za zděšených a závistivých pohledů zirájících hospodyní. Na nádraží byly bleskově přistaveny vagóny na sběr železa atd.

První tábor vedl Jožka s Miloslavem Kužilkem, vedoucím Lišáků. Chtěl ukázat, jak se to dělalo dříve v jeho oddíle před válkou, včetně úsporného vaření a uvědomělé kázně.

Podsadu si musela každá dvojice postavit sama z přivezených krajinek. Stavěla se kuchyně a první kamna, kopala první latrina a odpadní jáma. Poněvadž všichni táborníci tyto práce dělali poprvé v životě, muselo se vše učit a ukazovat, opravovat chyby a špatnou práci, někdy za cenu zbourání (hlavně postelí někde stlučených opravdu jen z klacíčků!). Stavba trvala celý týden a nebyl čas na hraní a zábavu. Bylo proto dost remcání a stížností (i v dopisech domů).

Také o jednom daunu došlo k dezerci a jeden hoša utekl až do Třebové. K večeři bylo denně jen kakao a suchý chleba, což někdo odmítal, že to nikdy nepil a pít nebude. Ale i to se překonalo a koncem tábora vypil každý i přes půl litru. Na to kakao vzpomínají pamětníci dodnes, stejně jako na třezalkový čaj. Jednou byla na oběd chlebová polévka ze zbytků - žebrácká - a než byla dokončena, hrozila na táboře vzpoura. Ale pak se ta "šlichta" dochutila a nakořenila a nakonec snědla do dna. Budiž dnes prozrazeno tajemství, že v ní bylo tajně svařeno 5 piv!

Brzy se vše uklidnilo, konečně došlo na zábavný program, dopisy začínaly mít kladný obsah a "Tábor na sluneční stráni" dojel dobře. Zůstal trvale zapsán v myslích i srdcích prvních účastníků, z nichž většina zůstala Kvičalce věrná. Tábořili pak i další léta a dnes zde mají své děti, ba i vnoučata.

Druhý tábor vedl br. Jan Papežík, řídicí učitel z Nové Vsi, také starý pamětník junáctví za první republiky. Měl sebou svůj malý oddíl. Byl v předdůchodovém věku a už se nemusel obávat ohrožení existence z politických mraků, které se nad Junákem začaly zatahovat. S ním už spolupracoval Laďa Weissar, který měl na táboře svůj oddíl Jelenů. Nebylo potřeba stavět věž znovu, podsady, kuchyň a jídelna zůstaly od loňska - byly už nějaké zkušenosti, takže tábor měl svůj normální běh hned od začátku.

Další tábory - tedy od r. 1971 až do r. 1990 - spolu se správou Kvičalky a později i celé třebovské středisko vedl Laďa Weissar. Tábor v roce 1971 byl posledním pod skautskou lilii. Pak došlo ke třetímu zadupání skautingu u nás.

Laďa převedl Kvičalku i středisko přes kritické období hroziícího záboru území a majetku i rozpadu kolektivu vlivem útoků ze strany okresu i nepochopení některých spolupracovníků. Přesto, že byl zřejmý krycí název "Pionýrská skupina gen. Sochora", byly po roce 1989 vznášeny nechutné poznámky o nějaké zradě a "převlékání kabátů". Hlavně od lidí, kteří se stáhli dvacet let do stínu a s mládeží nedělali nic.

Každý rok bylo něco na Kvičalce vylepšeno, získáno a postaveno. Kronika nebyla vedena, takže časové údaje se mohou trochu lišit, ale v přehledu to vypadá asi takto:

- 1969 - Terasy, Bahňák s nahrnutou hrází, podsady pro 14 stanů (12 pro družiny, 2 pro vedoucí), kuchyň, kamna, věž.
- 1970 - umývárna nad kuchyní, "Jelení sprchy" nad studánkou, zakrytí jídelny plachtou.
- 1971 - první společné táboření s děvčaty, získání traktoru s vlekem, kryté latriny (oddělené), rozšíření stanů o montované, poslední táboření jako skauti.
- 1972 - přestěhování seníku a přestavba na chatu, betonové stavidlo a výpust Bahňáku.
- 1974 - táborová brána (horní), táborová tělocvična, sauna, postavení "česílka" vedle sklípku (později přemístěno), přestavba věže.
- 1976 - výstavba nářadáku a zakrytí stěn jídelny.
- postupně - rozšíření skladu za kuchyní, dřevník, opatření plyn. ledniček, jiný traktor a vlek.
- 1986 - zpevnění hráze betonovou přízdívkou a přestavba výpusti.
- 1987 - přídatné nádrže v sauně s přístěnkem a zřízení ručního načerpání.
- 1988 - zřízení parkoviště s mostkem na horní cestě.
- 1991/92 - přestavba studánky: zakopání skruží a kamenná nástavba. Benzinové čerpadlo.

Průběžně byly prováděny výměny podsad, výměna vlajkového stožáru, úpravy oplocení hřiště, laviček atd. Kopání nových odpadních jam, oplechování střech a jejich nátěry.

Nelze vynechat zmínku o četě "PTP", jak si říkají dospělí členové kvičalkovského kolektivu, kteří zvládají na výstavbě největší dřinu. Jen ze stručného a jen z paměti sestaveného výčtu je vidět, že té dřiny nebylo málo, ale byla vždy zvládnuta s pravým junáckým humorem.

Kvičalka je snad nejbohatší a nejzajímavější junácká rezervační v celé republice - vždyť již 5 let sem jezdí tábořit skupina z Bratislavy.

Nyní jde o to, aby následníci zakladatelů a budovatelů ji také tak milovali a aby v ní vládl skutečný junácký duch.

Jožka

ANKETA O LETNÍM TÁBOŘE 1992/I.

Ankety se zúčastnilo: 52 dětí (28 děvčat a 24 chlapců), 3 rádcí a vedoucí mladší 18 let (Ch) a 9 vedoucích st. 18 let (6D + 3Ch).

Anketní otázky:

1. Letošní tábor se mi líbil
2. S organizací tábora (činností vedoucích a rádců) jsem spokojen
3. Společného programu družin by na táboře mělo být
4. Společnou CTH na táboře
5. Se stravováním na táboře jsem spokojen
6. Za optimální považují délku tábora
7. Příští tábor organizovat systémem

Kvičalka '92/I. (st.)		Četnost odpovědí v procentech			
		<15 let	15-18 let	>18 let	všichni
2.- 18.7.1992					
1.	ANO	23	100	67	33
	NE	19	0	22	19
	NEVÍM	58	0	11	48
2.	ANO	44	100	33	45
	NE	35	0	22	31
	NEVÍM	21	0	45	24
3.	STEJNĚ JAKO LETOS	15	0	0	12
	VÍCE	85	100	100	88
	MÉNĚ	0	0	0	0
4.	NEZBYTNOU	75	100	89	78
	ZBYTEČNOU	2	0	0	2
	NEVÍM	23	0	11	20
5.	ANO	87	100	78	81
	NE	11	0	0	14
	NEZÁLEŽÍ MI NATOM	2	0	22	5
6.	< 14 dní	0	0	11	2
	14 dní	92	0	33	84
	> 14 dní	8	100	56	14
7.	MLADŠÍ-STARŠÍ	92	100	78	91
	DĚVČATA-CHLAPCI	8	0	11	8
	ODDÍLY SAMOSTAT.	0	0	11	1

ANKETA O LETNÍM TÁBOŘE 1992 / II.

Ankety se zúčastnilo: 40 dětí (24 děvčat a 16 chlapců), 5 rádců a ved.mladších 18 let (3D+2Ch) a 6 vedoucích st. 18 let (3D+3Ch).

Anketní otázky:

1. Letošní tábor se mi líbil
2. S organizací tábora (činností vedoucích a rádců) jsem spokojen
3. Společného programu družin by na táboře mělo být
4. Společnou CTH na táboře
5. Se stravováním na táboře jsem spokojen
6. Za optimální považují délku tábora
7. Příští tábor organizovat systémem

Kvičalka '92/II.(ml.)		Četnost odpovědí v procentech			
		1. - 16.8.1992	<15 let	15-18 let	>18 let
1.	ANO	73	60	67	71
	NE	0	0	0	0
	NEVÍM	27	40	33	29
2.	ANO	55	40	33	51
	NE	0	0	33	4
	NEVÍM	45	60	33	45
3.	STEJNĚ JAKO LETOS	27	0	17	23
	VÍCE	73	100	50	73
	MÉNĚ	0	0	33	4
4.	NEZBYTNOU	93	100	100	94
	ZBYTEČNOU	0	0	0	0
	NEVÍM	7	0	0	6
5.	ANO	63	100	83	69
	NE	17	0	0	8
	NEZÁLEŽÍ MI NATOM	20	0	17	23
6.	< 14 dní	10	0	0	8
	14 dní	50	60	50	51
	> 14 dní	40	40	50	41
7.	MLADŠÍ-STARŠÍ	67	60	83	69
	DĚVČATA-CHLAPCI	23	?	?	?
	ODDÍLY SAMOSTAT.	0	?	?	?

POZNÁMKY z jednotlivých dotazníků:

- Sokolíci - celotáborové bodování nutné (práce!)
- tímto systémem nemohu správně vyjádřit, co cítím (?)
- Vlaštovky - navrhuje vyměnit vedoucího střediska a místo něj dát Aladina. Důvod - je neoblíbený (Demi).
- Pomněnky - za vedoucího tábora někoho jiného (např. Darzi, Laďa Weissar ml.).
- nejlepší tábory byly za Pionýra.
- později budiček!
- spravit Bahňák tak, aby se tam dalo koupat.
- Včelky - nechceme Demiho, my chceme Laďu Weissara. Laďa Weissar je nejlepší.
- Veverky - mělo by být CTB
- každého bobříka by měl mít jeden určitý člověk
- letos byla nuda
- Myšky II - hraje se moc násilnických her
- nejlepší by byl tábor organizovaný systémem všichni dohromady
- více táboráků
- Myšky III - více jídla
- zrušit hry v dešti
- potřeba CTB
- alespoň částečná změna vedení
- Ještěrky - dříve večerku nebo později budiček, abychom se vyspaly
- dívčí latrinu posunou jinam, aby chlapci nechodili okolo
- delší čas na úklid
- Modrá šestka - CTH delší
- Poklad složitější a náročnější
- málo nočních her
- vícekrát služba v kuchyni
- mírnější rozcvičky
- tábor smíšený jako dříve (názor vedoucího)
- Zelená šestka - jiný systém:
dopoledne celotáb. program (hry, práce, CTH, CTB)
odpoledne individuální program družin

Stručné shrnutí výsledků ankety

Pozn.: 1.t. = 1.tábor (starší)
2.t. = 2.tábor (mladší)

ad 1) Na 1.t. poněkud rozpačité, vedoucím a rádcům se tábor převážně líbil, u dětí to už tak jednoznačné není. Na 2.t. převažuje spokojenost u všech kategorií.

- ad 2) S organizací tábora a činností vedoucích a rádců převažuje na obou táborech spokojenost.
- ad 3) Na obou táborech převládá požadavek na více společného programu.
Pozn.: U kategorií vedoucích a rádců je to přinejmenším pozoruhodné - proč si ho tedy více nepřipravili a neuskutečnili?
- ad 4) Společná CTH se jeví převážně většině dotazovaných na obou táborech jako nezbytná.
- ad 5) Na obou táborech převládá spokojenost se stravováním u všech kategorií.
- ad 6) Délka tábora 14 dní se jeví jako optimální, účastníci 2.t. by brali i tábor delší.
- ad 7) Velká většina dotazovaných je spokojena s rozdělením tábora systémem mladší-starší.

Co dodat. Tato improvizovaná anketa nemůže dát přesný obraz o uskutečněných táborech. Něco však přeci jen napovědět může, a ten, kdo si dá tu práci prohlednout si důkladně přiložené tabulky, jistě sám objeví v hromadě čísel některé zajímavé skutečnosti. O celé problematice se bude (doufám živě) diskutovat na poradě vedoucích a rádců 28.8.1992. O závěrech z této diskuze budeme ve Věstníku informovat. Rovněž dostane prostor každý, kdo projeví zájem se vyjádřit písemně.

Naším společným cílem by mělo být nalezení optimální varianty letní činnosti, která by všem nebo alespoň většině vyhovovala, a která by zároveň byla ve skautském smyslu plnohodnotná. Snad k tomu některé letošní experimenty i tato minianketa přispěly.

Korespondence * Nabídky materiálu

* Firma Jiří Jedlička, Smetanova 591, Holice I v Č., 534 01 nabízí mimo jiné následující materiál:

- skautský opasek z pravé světlé kůže hlazenice á 70,- Kčs
- skautský opasek z pravé světlé kůže štípenky á 60,- Kčs
(délka opasků volitelná)
- skaut. brašnička na opasek (světlá přírod.kůže, á 48,- Kčs
šíř. 6 cm, dél. 9 cm, šířka boku 3 cm)
- pochva na nůž z přírodní kůže á 30,- Kčs

* Od br.Votroubka ze střediska Jevíčko přišla výzva k účasti na závodech v uzlování. Propozice viz. příloha.

* Od br.Datinského ze střediska Brněnec přišla výzva k naší účasti na humanitární pomoci uprchlíkům z bývalé Jugoslávie, zejména matkám s dětmi. Podrobnosti budou oznámeny na schůzce vedoucích 28.8.1992. Původní přiložené materiály k dispozici u Jessieho.

Na Kvíčalce na návštěvě

Byl to takový přeci jen trochu zvláštní pocit, když jsme s Lenkou a Demim byli 27.8.1992 na návštěvě na Kvíčalce - totiž na letním táboře junáckého střediska Brněnec, které mělo naši základnu ve dnech 15.- 29.8.1992 pronajatou. A tento pocit nebyl způsoben zdaleka jen tím, že na naši Kvíčalce tábořili "cizí" skauti...

Byli jsme prostě zvědaví, jak "to dělají" jinde, a tak jsme po domluvě vyrazili na výzvědy. Brněnecký tábor odpovídal počtem zhruba oběma našim letošním - asi 50 dětí (převážně vlčat a světlušek) a 17 vedoucích a rádců. Už u Bahňáku nás upoutal nový označovač, kamže to poutník zavítal, a závora. Hned u ní je lavička pro denní hlídku, která nekompromisně odchyťává příchozí a zadržuje je zde až do příchodu vedoucího. Prvotní dobrý dojem umocňuje nový totém u táboráku se znaky všech 7 tábořících družin.

Nejprve jsme měli možnost si pohovořit s vedoucím tábora br. Janem Datinským-Mrholíkem. Obecný systém a režim tábora je velice podobný našemu, v jednotlivostech (a zejména v konkrétním přístupu jednotlivců) se však liší. Alespoň několik zásadních postřehů.

Rádce družiny se po celý den věnuje družině. Budiček dětí je v 6.30, vedoucí a rádci mají již o 15 min dříve krátkou ranní poradu o další činnosti a v okamžiku troubení budičku jsou již připraveni ujmou se svých družin. Rozcvičku má každá družina samostatně, zrovna tak i většinu dalšího denního programu. Rádce chodí s dětmi na hygienu, na jídlo i do služeb. Každý den má jeden vedoucí nebo rádce službu "dozorčího dne" (ručí za dodržování denního řádu, pořádek a pomáhá při "kalamitách". V noci 2 rádci bdí (jeden do 2.00, druhý od 2.00 do rána) nezávisle na nočních hlídkách dětí, které kontrolují a kromě toho dávají léky nemocným, chodí s bázlivějšími dětmi na latrinu apod. Rádce družiny (u družiny 1, max.2 ve věku 16-21 let) ručí vedoucímu tábora ze řádnou činnost družiny (program, práci, hry, jídlo, hygienu, atd.). Neexistuje u nás oblíbené "řizení družiny na dálku", tj. družina něco dělá a rádci v lepším případě leží ve stanu a ví kde družina asi může být... Dokonce i o poledním klidu odváděli rádci své družiny v parných dnech do lesa, kde s nimi ve stínu odpočívali, zpívali apod. Je věci cti a prestiže rádce, aby namátková kontrola družiny dospělým vedoucím shledala vše v pořádku. Činnost rádce u družiny končí večerkou v 21.00 - teprve tehdy má "čas pro sebe".

Měli jsme možnost si otevřeně s rádci skoro hodinu popovídat. Snad nejneuvěřitelnější je pro našince skutečnost, že vše výše uvedené berou jako naprostou samozřejmost. Práce s dětmi je baví a jejich vztah k táborovému režimu a vedoucím lze bez nadsázky charakterizovat jako "dobrovolnou disciplínu". Autorita vedoucího je vysoká, stejně jako rádce u dětí. Ale je to autorita získaná znalostmi, důvěrou a přátelstvím.

Mají samozřejmě i své problémy, ale dokáží je řešit tak, aby se nehromadili a nekomplikovali neúnosně společný táborový život. Na náš dotaz, co by chtěli v budoucnu změnit, odpověděli, že v podstatě jim chybí jen více společných her (letos zaměřili tábor více "naučně" - příprava na nováč.zkoušky a slib na konci tábora).

Nakonec některé další postřehy. V táboře byl perfektní pořádek. V kuchyni vaří dospělí (dětí ne). Nemají CTH ani CTB, jen bodování uvnitř družin. O "týl" (hospodaření, voda, dříví, čerpadlo, atd.) se stará jeden vyčleněný vedoucí se dvěma pomocníky. Viděli jsme perfektně pořadově provedený večerní nástup (v krojích). Samozřejmostí v osloveních i táborových písemnostech je oslovení sestro - bratře. I když jsme byli cizí a nekrojovaní všichni (i děti) nás houfně zdravili. Atd. atd. A že se mi to všechno jen nezdálo, může potvrdit Lenka a Demi.

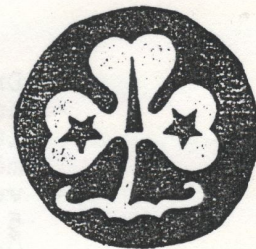
Jessie

J U N Á K

středisko Petra Müllera Jevíčko

vás zve
na

U Z L A Ř S K O U R E G A T U P E T R A M Ü L L E R A I.

- Kdy ? 4. října 1992 /neděle/
Prezentace 10.00 - 10.25 hodin
Slavnostní zahájení soutěže v 10.30 hodin
Předpokládané ukončení soutěže v 15.00 hodin
- Kde? Na „ Autostrádě “ = 0,5 km z jevíčského náměstí - směr Zadní Arnoštov. Cesta bude značena, od 9.00 bude na náměstí krojovaná hlídka.
- Kdo? 3 zástupci z jednoho oddílu v jedné kategorii.
Kategorie: světlušky /roč. 1981 a mladší/
vlčata - // -
skautky /roč. 1977 - 1980/
skauti - // -
skautky rangers /roč. 1974 - 1976/
roveři - // -
Oddíly /střediska/ musí svou účast nahlásit včetně přibližného počtu soutěžících do 20. září 1992 na adresu: Petr Votroubek, M.Mikuláše 747, Jevíčko 569 43.
- Startovné? 5,-Kčs na jednoho závodníka.
- Co s sebou? Skautský průkaz, KPZ, pláštěnku, dostatečné zásoby jídla a hlavně hbité prsty. + 4 vlastní uzlovačky.
- Co na sebe? Kroj.
- Pořadatel zajišťuje prodej oplatků a cukrovinek. Nápoje budou zdarma.
- Co se bude vázat? Šest základních uzlů. Spojky: ambulanční, škotová, rybářská; smyčky: lodní, dračí, zkraccovací
- Čím se bude vázat? 4 vlastními uzlovačkami délky 1,5-2 m, které budou položeny za sebou v podélném směru.
- Jak? Prvním uzlem bude lodní sm. kolem kůlu, dále v libovolném pořadí třemi spojkami svázat čtyři uzlovačky a uprostřed některé z nich uvázat zkraccovačku. Poslední se váže dračí smyčka kolem pasu. Jednotlivé uzly nesmí být navzájem propleteny.
- Způsob? Startuje se ze startovní čáry umístěné cca 3 m od uzlovaček na pokyn startéra. Každý soutěžící má svého časoměřiče. Čas se zastavuje na pokyn soutěžícího - zvedne obě paže nad hlavu, na jiný způsob nebude brán zřetel. Po zastávení času se soutěžící už nesmí dotknout žádného uzlu - jinak bude diskvalifikován. Časoměřič zkontroluje správnost uzlů. Samovolné rozvázání nebo nesprávně uvázaný uzel znamená diskvalifikaci. Rybářská spojka musí být stažena tak, aby se oba uzly dotýkaly.

Dračí smyčka nesmí být pohyblivá. Uzly nesmí mít zámek. Směrodatná podoba uzlů - podle přílohy nebo knihy F.A.Elstnera Uzly a lase. Po zkontrolování uzlů každý soutěžící uzly na pokyn časoměřiče rozváže. Případný protest proti výroku časoměřiče podává vedoucí oddílu resp. jeho zástupce hlavnímu rozhodčímu, a to do 5 min. po ukončení rozběhu.
 Časové limity: světlučky + vlčata 3 min.
 starší 1,5 min.

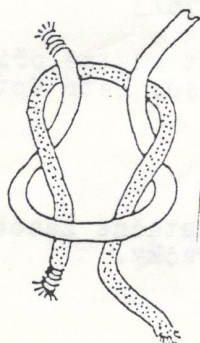
System? Soutěží se na 2 základní + 2 finálová kola, vylučovacím systémem podle dosaženého času. Vítězové všech kategorií se utkají v super finále o titul absolutního vítěze. Rovněž bude odměněn závodník, který dosáhne nejlepšího času v průběhu celé soutěže.

Doprovod? Minimálně 1 osoba starší 18 let na jedno středisko.
 Současně zveme všechny fandy, aby podpořili své favority.

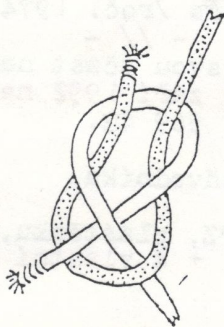
Pozvání? Střediska: Svitavy, Litomyšl, Polička, Mor. Třebová, Cerekvice, Dol. Újezd, Brněnec, Boskovice, Letovice.

Pořadatel? Středisko 509.05 Petra Müllera Jevíčko
 Petr Votroubek
 Alena Hájková
 Jiří Grünwald

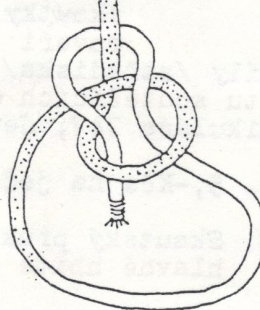
AMBULANČNÍ U.

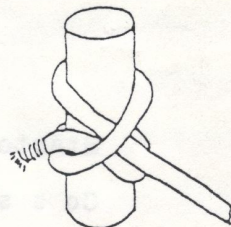
ŠKOTŮV UZEL

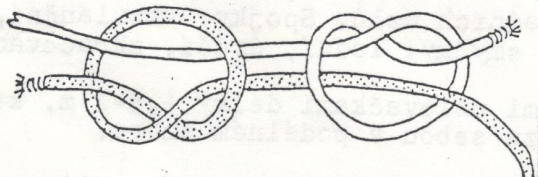
DRAČÍ SMYČKA

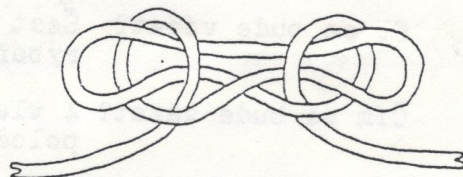
LODNI UZEL

RYBAŘSKÝ UZEL

ZKRAČOVAČKA

P.S. : Pro střediska, která budou mít zájem, jsme schopni zajistit nocleh a stravu již od pátku / na chatě / ve Smolenském údolí. Připravili bychom pro vás i program na sobotu / zábavná stezka, táborový oheň atp./.
 Pokud máte zájem připište to k přihlášce na Uzlařskou regatu !!!
 Budou vám zaslány další instrukce.